

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW)

datum 11 februari 2014

Betreffende wetsvoorstel:

33801

Wijziging van de Wet werk en bijstand en enkele andere sociale zekerheidswetten (Wet maatregelen Wet werk en bijstand en enkele andere wetten)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 11 februari 2014 aangenomen door de Tweede Kamer. Het lid Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, D66 en PvdA stemden voor.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdelen W, X en Y

27 (Schouten en Kerstens) dat regelt dat de vier weken zoektijd niet zal gaan gelden voor uitkeringsaanvragers vanaf 27 jaar

De WWB kent een zoektijd van vier weken voor uitkeringsaanvragers die jonger zijn dan 27 jaar. Dit amendement regelt het schrappen van het voorgestelde artikel 41, vierde lid, van de WWB. Dit betekent dat de vier weken zoektijd niet zal gaan gelden voor personen vanaf 27 jaar. In verband daarmee vervallen in Artikel I de onderdelen W, X en Y. De extra kosten van deze aanpassing bedragen € 5 miljoen structureel. Dekking voor deze extra kosten wordt voorzien vanuit financiële de ruimte binnen de Participatiewet. In hoofdstuk 10 (financiële paragraaf) van de Participatiewet is aangegeven dat er sprake is van extra opbrengsten.

Overgenomen.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Artikel I, onderdeel G, punt 2, vierde lid

28 (Van Weyenberg) dat regelt dat het ondergaan van een medische behandeling vervalt als geharmoniseerde verplichting

Artikel 55 van de WWB maakt het nu al mogelijk dat het college de belanghebbende opdraagt een behandeling van medische aard te ondergaan indien dat noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden of het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Dat kan alleen geschieden op advies van een medicus. Het is thans aan de gemeenteraad om bij verordening de maatregel vast te stellen die het college bij niet naleving dient te hanteren (artikel 18, tweede lid, van de WWB). In het voorgestelde artikel 18, vierde lid (oorspronkelijk sub h, thans verletterd tot sub i) werd deze verplichting aangemerkt als een geharmoniseerde arbeidsverplichting, met als gevolg dat het maatregelenregime van het vierde lid, e.v. van toepassing werd.

Dit amendement regelt dat het voorgestelde artikel 18, vierde lid, onder h (thans verletterd tot onderdeel i) dient te worden geschrapt.

Overgenomen.

Diverse artikelen

29 → 31 (Dijkgraaf en Schouten) dat o.a. regelt dat de huidige ontheffingsfaciliteit van de arbeidsverplichtingen (w.o. sollicitatieplicht) voor alleenstaande ouders met een kind jonger dan 5 jaar in stand blijft

In het wetsvoorstel WWB maatregelen is geregeld dat de vrijstelling van de arbeidsverplichtingen op eigen verzoek van alleenstaande ouders met kinderen jonger dan 5 jaar zou worden geschrapt. Dit amendement regelt dat de huidige ontheffingsfaciliteit van de arbeidsverplichtingen (w.o. sollicitatieplicht) voor alleenstaande ouders met een kind jonger dan 5 jaar in stand blijft. Dat wil dus zeggen dat de nu al bestaande situatie in tact blijft, waardoor alleenstaande ouder met een kind jonger dan vijf jaar op eigen verzoek een ontheffing van de arbeidsverplichting dient te worden verleend. Tevens regelt dit amendement dat het college geen tegenprestatie oplegt aan alleenstaande ouders die de volledige zorg hebben voor een of meer ten laste komende kinderen tot vijf jaar. De IOAW en IOAWZ worden op overeenkomstige wijze aangepast. De extra kosten van deze aanpassingen bedragen € 15 miljoen structureel. Dekking voor deze extra kosten wordt voorzien vanuit de financiële ruimte binnen de Participatiewet. In hoofdstuk 10 (financiële paragraaf) van de Participatiewet is aangegeven dat er sprake is van extra opbrengsten.

Overgenomen.

Diverse artikelen

34 → 37 (Pieter Heerma) over het uitzonderen van personen onder de 21 jaar van de kostendelersnorm

Met dit amendement wordt geregeld dat een persoon die de leeftijd van 21 jaar nog niet heeft bereikt, wordt uitgezonderd van de kostendelersnorm.

Met het wetsvoorstel wordt geregeld dat de kostendelersnorm niet geldt ten aanzien van studenten. Niet valt in te zien waarom deze uitzonderingspositie ook niet zou moeten gelden voor jongeren met een baan rond het minimumjeugdloon die bijvoorbeeld tussen twee studies inzitten, of voor net afgestudeerde jongeren met een MBO diploma, die nog thuis wonen. Met dit amendement worden ook deze jongeren uitgezonderd van de kostendelersnorm. Uitvoeringstechnisch is het veel eenvoudiger om de hele groep van 18 tot 21 jaar uit te zonderen van de kostendelersnorm, in plaats van slechts een deel van de groep. Derhalve voorziet dit amendement in een uitzondering voor alle personen die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt.

Aangenomen. Voor: SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Diverse artikelen

7 → 8 → 42 → 64 (Voortman en Karabulut) over het schrappen van de kostendelersnorm

Met dit amendement wordt de kostendelersnorm geschrapt, alsmede de met die norm verband houdende wetswijzigingen. Uitkeringen garanderen een minimumvoorzieningsniveau. Voor de bijstandsuitkering geldt eens te meer dat het een bestaansminimum garandeert. Kortingen hierop kunnen tot gevolg hebben dat betrokkenen niet langer in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Daarnaast blijkt in veel gevallen, denk aan zorginitiatieven, dat het gezamenlijk delen van kosten een aanzienlijke kostenbesparing voor de samenleving betekent. Het kabinet roept hier juist expliciet toe op. Indieners achten de invoering van de kostendelersnorm dan ook ongewenst.

Dit amendement is nader gewijzigd ter aanpassing aan het door de staatssecretaris overnemen van de amendementen 27, 28 en 31 d.d. 6 februari 2014.

Verworpen. Voor: GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdelen B, D, T en U

14 → 60 (Karabulut) dat regelt dat de langdurigheidstoelage in de huidige vorm blijft bestaan

Voorliggend amendement regelt dat de langdurigheidstoelage in de huidige vorm blijft bestaan en niet wordt vervangen door een individuele toeslag voor personen tot de AOW

gerechtigde leeftijd die langdurig van een laag inkomen rond moeten komen en gelet op hun individuele omstandigheden geen zicht hebben op verbetering van het inkomen. De indiener is van mening dat mensen die langdurig in armoede leven op lokaal niveau inkomensondersteuning verdienen. Diverse maatregelen van het Kabinet zijn een aanslag op de huishoudportemonnee van mensen met een laag inkomen. Langere tijd leven van een minimuminkomen slokt reserves op voor noodzakelijk uitgaven. De langdurigheidstoeslag wordt in veel huishoudens gebruikt om de gaten in het huishoudboekje enigszins te dichten. Het is derhalve meer dan wenselijk deze personen op lokaal niveau financieel te ondersteunen en hen te behoeden voor een leven in armoede. De indiener van dit amendement wil voorts voorkomen dat door individualisering van de langdurigheidstoeslag, uitvoeringskosten alsmede het niet-gebruik van deze voorziening stijgen.

Dit amendement is gewijzigd ter aanpassing aan de eerste en tweede nota van wijziging d.d. 3 februari 2014 (Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nrs. 24 en 25).

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

11 → 20 → 63 → **70** (Karabulut) dat regelt dat de in de wet opgenomen tegenprestatie komt te vervallen

Dit amendement regelt dat de in het wetsvoorstel verplichte tegenprestatie komt te vervallen. De bevoegdheid van het college om bijstandsgerechtigden onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden op te dragen wordt hiermee in zijn geheel geschrapt. De indiener is van mening dat bijstandsgerechtigden al een tegenprestatie leveren middels diverse verplichtingen om aan betaald werk te komen en dat werk te behouden. Zo hebben bijstandsgerechtigden een plicht tot arbeidsinschakeling. Miljoenen Nederlanders, waaronder ook bijstandsgerechtigden, maken zich maatschappelijk nuttig middels vrijwilligerswerk. Dit gebeurt vrijwillig, vanuit een intrinsieke motivatie. Iedere verplichting doet hier afbreuk aan en vernietigt sociaal kapitaal. Participatie in de vorm van je nuttig maken voor de maatschappij laat zich niet vertalen in speciale regels voor werklozen. Dat is iets van de hele maatschappij, van ons allemaal. De tegenprestatie is volstrekt overbodig en werkt averechts. Zo blijkt inmiddels ook uit de praktijk van gemeenten. Niet in de laatste plaats omdat het gevaar van verdringing van betaalde arbeid op de loer ligt. Indiener is van mening dat werken zonder loon onwenselijk is. In plaats van uitkeringsafhankelijkheid worden mensen op deze manier juist uitkeringsafhankelijk gemaakt. Het wettelijk minimumloon en CAO's komen onder druk te staan.

Dit amendement is nader gewijzigd ter aanpassing aan de eerste en tweede nota van wijziging d.d. 3 februari 2014 (Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nrs. 24 en 25), en het door de staatssecretaris overnemen van de amendementen 27, 28 en 31 d.d. 6 februari 2014.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

9 → 61 → **68** (Karabulut en Voortman) dat regelt dat de door het wetsvoorstel voorziene wijzigingen ten aanzien van de tegenprestatie geen doorgang vinden

Dit amendement regelt dat de door het wetsvoorstel beoogde veranderingen ten aanzien van de tegenprestatie niet worden doorgevoerd. Hierdoor kunnen gemeenten zelf beoordelen of de tegenprestatie van waarde is voor het lokale of regionale re-integratiebeleid. Veel gemeenten hebben grote twijfels over de effectiviteit van het instrument voor zowel de gemeentelijke sociale dienst als voor de individuele bijstandsgerechtigde. Een verplichting tot het invoeren van beleid ten aanzien van een tegenprestatie wordt overbodig en onwenselijk geacht. Bovendien is het maar de vraag of de uitvoeringskosten van de tegenprestatie opwegen tegen de zeer twijfelachtige effecten van de tegenprestatie. Het uitstromen naar regulier werk is immers geen doel van de inzet van de tegenprestatie. Indieners sluiten met dit amendement aan bij de huidige uitvoeringspraktijk en komen tegemoet aan de wens van gemeenten.

Dit amendement is nader gewijzigd ter aanpassing aan de eerste en tweede nota van wijziging d.d. 3 februari 2014 (Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nrs. 24 en 25), en het door de staatssecretaris overnemen van de amendementen 27, 28 en 31 d.d. 6 februari 2014.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdA en SP.

Artikel I, onderdeel G, onder 2

12 → **59** (Karabulut) dat ertoe strekt dat de verplichting voor uitkeringsgerechtigden om te verhuizen om een baan te krijgen of te behouden wordt geschrapt

Dit amendement strekt ertoe dat de verplichting voor uitkeringsgerechtigden om te verhuizen indien er geen andere mogelijkheid is om een baan te krijgen of te behouden, en de uitkeringsgerechtigde een arbeidsovereenkomst kan aangaan met een duur van ten minste een jaar een netto beloning die ten minste gelijk is aan de voor de uitkeringsgerechtigde geldende bijstandsnorm, wordt geschrapt. Een dergelijke verplichting is volgens de indiener principieel onjuist. Het is een forse inbreuk op het privé-, en gezinsleven van belanghebbende wanneer de overheid zou kunnen bepalen of iemand al dan niet zou moeten verhuizen. In het geval van gezinnen, heeft deze verplichting voorts niet alleen betrekking op de uitkeringsgerechtigde, maar ook op de eventuele partner en schoolgaande kinderen.

Dit amendement is gewijzigd ter aanpassing aan de eerste en tweede nota van wijziging d.d. 3 februari 2014 (Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nrs. 24 en 25).

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdelen C en D

13 → 62 → **69** (Karabulut) over een verhuiskostenvergoeding voor de belanghebbende die een verplichting tot verhuizing krijgt opgelegd

Dit amendement regelt dat belanghebbende die een verplichting tot verhuizing krijgt opgelegd om een baan te aanvaarden of te behouden, een verhuiskostenvergoeding ontvangt. Zodat belanghebbende geen financieel nadeel ondervindt en/of over voldoende middelen beschikt om aan de opgelegde verplichting te kunnen voldoen. Te denken valt aan de kosten van een verhuisbedrijf of te maken inrichtingskosten.

Dit amendement is nader gewijzigd ter aanbrenging van een wetstechnische verbetering.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdelen D en G

18 → **67** (Karabulut) over o.a. het schrappen van de 100% verlaging van de bijstand

Het nieuwe, aangescherpte beleid voor re-integratie- en arbeidsverplichtingen behelst een zeer streng sanctie- en handavingsregime waarbij gemeenten de ruimte krijgen om een straf te hanteren van 100% verlaging van de bijstand gedurende drie maanden wanneer belanghebbende bijvoorbeeld niet voldoet aan de nieuwe verplichting om bereid te zijn te verhuizen of 3 uur per dag te reizen. Indiener van dit amendement is van mening dat een dergelijke straf en werkwijze disproportioneel en zeer rigide is voor de uitvoeringspraktijk. Dit kan leiden tot zeer schrijnende maatschappelijke problemen in plaats van deze op te lossen.

Het nieuwe artikel is bovendien overbodig omdat gemeenten reeds over voldoende instrumenten beschikken om kwaadwillige werkweigeraars hard aan te pakken. Door uniforme toepassing van een dergelijke strenge maatregel wordt iedereen over een kam geschoren en zullen zeer kwetsbare mensen uitgesloten worden van het laatste vangnet. Mensen die daarvan afhankelijk zijn om te kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften. Met dit amendement wil indiener voorkomen dat het sociale vangnet en tevens een grondrecht voor mensen en kinderen onbereikbaar wordt en er grote maatschappelijke problemen ontstaan. Dit amendement schrapt tevens de 'uitwerking en specificering' van bestaande verplichtingen.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

30 → 36 → **65** (Voortman) over het erkennen van mantelzorg als tegenprestatie

Dit amendement bewerkstelligt dat mantelzorg als tegenprestatie erkend wordt. Mantelzorgers verrichten een maatschappelijke prestatie van groot formaat. Belanghebbenden die duurzaam voor een naaste zorgen moeten daarom uitgezonderd worden van de verplichting om op een andere wijze een tegenprestatie te leveren. Het amendement wordt gewijzigd ter aanpassing aan het door de staatssecretaris overnemen van de amendementen 27, 28 en 31 d.d. 6 februari 2014, waarbij

overeenkomstig het amendement nr. 31 in de onderdelen II en III de erkenning met betrekking tot de in de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers onderscheidenlijk de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen geregelde tegenprestatie is opgenomen.

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

46 (Karabulut) rondom inspraak bij een door het college opgelegde tegenprestatie

De wetgever spreekt uit dat wanneer het college een tegenprestatie oplegt, de bijstandsgerechtigde zeggenschap zou moeten hebben. Deze inspraak is echter niet wettelijk geregeld. Dit amendement borgt het recht op inspraak bij een door het college opgelegde tegenprestatie.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, nieuw onderdeel Fa

26 (Voortman) dat regelt dat een individueel re-integratiebudget gericht op arbeidsinschakeling wordt gerealiseerd door gemeenten

Dit amendement regelt dat een individueel re-integratiebudget gericht op arbeidsinschakeling wordt gerealiseerd door gemeenten dat door mensen zelf kan worden ingezet om zo snel mogelijk in het eigen levensonderhoud te kunnen voorzien.

Verworpen. Voor: ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, nieuw onderdeel Fa

38 (De Graaf) waarin niet-Nederlanders worden uitgesloten van een beroep op een sociale voorziening als de bijstand

Niet-Nederlanders worden door dit amendement uitgesloten van een beroep op een sociale voorziening als de bijstand. Australië en Nieuw-Zeeland, beiden bij uitstek immigratielanden, hebben beide in hun nationale wetgeving opgenomen dat persoon met een nationaliteit van het ene land geen beroep kan doen op de sociale voorzieningen van het andere land ook al is die persoon in dat andere land woonachtig.

Verschillen in sociale voorzieningstelsels tussen landen kunnen aanleiding geven kunnen tot verhuisbewegingen naar landen waar het voorzieningstelsel het gunstigst is. Recent hebben wij dergelijke bewegingen kunnen constateren naar aanleiding van diverse toelagen.

Nu het onderhavig wetsvoorstel het stelsel van sociale voorzieningen betaalbaar wil houden is het noodzakelijk om ook een nationale begrenzing op de wijze van Australië en Nieuw-Zeeland te maken. Het nieuw toe te voegen lid sluit een bijstandsuitkering voor niet-Nederlanders uit. De tweede volzin geeft daarop een nuancering, niet uitgesloten van bijstand zijn niet-Nederlanders die gedurende hun verblijf in Nederland een

arbeidsverleden hebben opgebouwd van 10 jaar. Voor het begrip arbeidsverleden wordt aansluiting gezocht bij het begrip arbeidsverleden uit de Werkeloosheidswet. Als extra eis wordt gesteld dat die persoon gedurende zijn verblijf in Nederland niet onderworpen is geweest aan een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel.

Verworpen. Voor: PVV en het lid Bontes.

Artikel I, nieuw onderdeel Fa

39 → 43 (De Graaf) waarmee personen worden uitgesloten van bijstand die een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel in verband met valsheid in geschrifte opgelegd hebben gekregen, misbruik en oneigenlijk gebruik van sociale verzekeringen, sociale voorzieningen en belastingen en toeslagen

De met de uitvoering van de bijstand belaste personen en instanties moeten hun werk kunnen doen. Misdragingen jegens die personen en instanties kunnen niet worden getolereerd. Ieder krijgt een kans, maar hier geldt 'one strike and you are out'. Eén vergrijp is dan ook voldoende om uitgesloten te worden van bijstand.

Met een stelsel van sociale voorzieningen zijn hoge kosten gemoeid, het geeft dan ook absoluut geen pas om allerlei (uitkerings-)fraudeurs dan ook nog in de watten te leggen en bijstand te geven. Ook hier geldt 'one strike and you are out'. Voor degene die een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel in verband met valsheid in geschrifte, misbruik en oneigenlijk gebruik van sociale verzekeringen, sociale voorzieningen en belastingen en toeslagen is de bijstand niet het loket waar hij/zij moet zijn. Eén vergrijp is dan ook voldoende om uitgesloten te worden van bijstand.

Verworpen. Voor: PVV en het lid Bontes.

Artikel I, nieuw onderdeel Fa

44 (De Graaf) over geen recht op bijstand voor niet-Nederlanders bij het onvoldoende beheersen van de Nederlandse taal om te kunnen participeren in de Nederlandse samenleving

Het machtig zijn van de Nederlandse taal is een essentiële voorwaarde om mee te doen in de Nederlandse samenleving. Door het gebruik van de Nederlandse taal wordt de mogelijkheid tot participatie aanzienlijk bevorderd. Het leren van de Nederlandse taal is voor nieuwkomers primair hun eigen verantwoordelijkheid. Als zij daar niet toe bereid zijn, is dat hun te respecteren keuze, maar die keuze dient wel gevolgen te hebben. Die keuze om niet de Nederlandse taal te leren heeft ook gevolgen voor de kans op werk. Daarom wordt het niet in een dusdanige mate machtig van de Nederlandse taal zijn gezien als een uitsluitingsgrond voor de verlening van bijstand. Door het door een niet-Nederlander behalen van het NT2-staatsexamen, of een gelijkwaardig of hoger examen, wordt de kans vergroot dat hij/zij in de Nederlandse samenleving kan participeren.

Verworpen. Voor: PVV en het lid Bontes.

Artikel I, nieuw onderdeel Ga

40 (Voortman) waarmee het voor gemeenten mogelijk wordt het recht op uitkering af te stemmen op partime inkomsten

De Wet Werk en Bijstand moet kunnen inspelen op actuele ontwikkelingen op de arbeidsmarkt. Vandaag de dag vinden uitkeringsgerechtigden meestal tijdelijk of parttime werk voordat ze een vaste baan vinden. Om het voor uitkeringsgerechtigden aantrekkelijk te maken om tijdelijke en parttime banen te accepteren moeten gemeenten meer ruimte krijgen om het recht op uitkering af te stemmen op parttime inkomsten.

Verworpen. Voor: ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

45 (Karabulut) dat regelt dat mantelzorgers worden uitgezonderd van de kostendelersnorm

Dit amendement regelt dat mantelzorgers worden uitgezonderd van de kostendelersnorm. Indiener vindt het niet te rechtvaardigen dat mantelzorgers beboet zouden worden middels een korting op de uitkering. Temeer omdat de regering zegt te willen stimuleren dat mensen meer voor elkaar gaan zorgen.

Verworpen. Voor: PVV, SGP, ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdeel T

15 (Karabulut) dat regelt dat gemeenten de mogelijkheid behouden om categoriale bijzondere bijstand te verstrekken aan ouderen, chronisch zieken en gehandicapten en ouders van schoolgaande kinderen

Dit amendement regelt dat gemeenten de mogelijkheid behouden om categoriale bijzondere bijstand te verstrekken aan ouderen, chronisch zieken en gehandicapten en ouders van schoolgaande kinderen. De indiener is van mening dat ouderen, chronisch zieken en gehandicapten en mensen met kinderen die in armoede leven op lokaal niveau inkomensondersteuning verdienen. Diverse maatregelen van het Kabinet zijn een aanslag op de huishoudportemonnee van ouderen, chronisch zieken en gehandicapten en gezinnen met kinderen. Daarbij komt nog dat ouderen en chronisch zieken en gehandicapten relatief hogere kosten voor zorg hebben. Het aantal kinderen in armoede groeit, terwijl steeds meer bezuinigingen hen raken. Het is derhalve meer dan wenselijk dat groepen op lokaal niveau financieel enigszins worden ondersteund ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. Bovendien zorgt het schrappen van categoriale bijzondere bijstand voor bureaucratisering en aanzienlijk hogere uitvoeringskosten voor gemeenten. Indiener is van mening is dat die schaarse middelen echt beter besteed kunnen worden voor armoedebestrijding en sociale voorzieningen.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Diverse artikelen

32 → 35 (Pieter Heerma c.s.) over het verwijderen van de AOW uit de kostendelersnorm

Met dit amendement wordt de AOW uit de kostendelersnorm gehaald, waardoor de kostendelersnorm niet van toepassing is op de AOW. Reden is dat er een fundamenteel onderscheid gemaakt dient te worden tussen een voorziening (WWB) en een volksverzekering (AOW). Verder is het betrekken van de AOW in de kostendelersnorm strijdig met de voorgenomen maatregelen van de regering in het kader van de langdurige zorg en hebben mensen met een AOW-uitkering, in tegenstelling tot mensen met een WWB-uitkering, niet de mogelijkheid om hun inkomenspositie te verbeteren door te gaan werken.

Verworpen. Voor: PVV, het lid Bontes, CDA, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Nieuw artikel XVIa

21 (Karabulut) dat regelt dat ook oud-politici met een wachtgeldregeling verplicht worden om een tegenprestatie te leveren conform de Wet werk en bijstand

Dit amendement regelt dat ook oud-politici met een wachtgeldregeling verplicht worden om een tegenprestatie te leveren conform de Wet werk en bijstand. Oud-politici krijgen tevens met dit amendement een plicht opgelegd om te verhuizen om een baan te krijgen of te behouden, zoals deze verplichtingen ook gelden voor uitkeringsgerechtigden. De indiener is van mening dat in dit geval het gezegde «gelijke monniken gelijke kappen» moet gelden. Oud-politici die een regeling van de overheid ontvangen dienen derhalve net als bijstandsgerechtigden aan dergelijke plichten te voldoen.

Verworpen. Voor: GroenLinks en SP.

Artikel I, onderdeel W, onder 5

10 (Karabulut) dat ertoe strekt dat de zoektermijn niet van toepassing is op personen die na uitstroom binnen een jaar opnieuw een aanvraag voor een bijstandsuitkering moeten indienen

Dit amendement strekt ertoe dat de zoektermijn van vier weken niet van toepassing is op personen die na uitstroom uit de bijstand binnen een jaar opnieuw een aanvraag moeten indienen voor een bijstandsuitkering. Met dit amendement beoogt indiener financiële en praktische belemmeringen voor mensen met tijdelijk werk en uitkeringsafhankelijkheid te verminderen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdelen A en F

Artikel XVIII, tweede lid

16 (Karabulut) over het in stand houden van de mogelijkheid van een ontheffing van de arbeidsplicht voor alleenstaande ouders met een kind jonger dan 5 jaar

Dit amendement houdt de mogelijkheid van een ontheffing van de arbeidsplicht voor alleenstaande ouders met een kind jonger dan 5 jaar in stand. De indiener is van mening dat ook alleenstaande ouders in de bijstand, uitgaande van hun individuele omstandigheden, de mogelijkheid moeten krijgen om voor het eigen kind te zorgen. Ook wanneer dit betekent dat zij tijdelijk geen betaald werk kunnen aanvaarden. Middels het mogelijk maken scholing en opleiding te volgen, kunnen alleenstaande ouders de zorg voor hun kinderen combineren met het vergroten van hun toekomstige kansen op de arbeidsmarkt.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

17 (Karabulut) dat de zoektermijn van vier weken schrapt voor personen die zich melden bij het UWV voor een uitkering

Dit amendement schrapt de zoektermijn van vier weken voor personen die zich melden bij het UWV voor een uitkering. Dit amendement strekt ertoe dat personen direct na melding bij het UWV aanspraak kunnen maken op een inkomensvoorziening in de vorm van een uitkering, mits zij aan de geldende voorwaarden voldoen. De uitkeringsgerechtigde blijft uiteraard verplicht om de mogelijkheden voor werk te onderzoeken. Indiener beoogt met dit amendement grotere problemen als gevolg van werkloosheid zoals schulden en dak- en thuisloosheid te voorkomen, alsmede noodzakelijke begeleiding naar werk en inkomen zo snel mogelijk aan te laten vangen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel W, onder 1

22 (Voortman) over het flexibiliseren van de vierwekentermijn in geval van tijdelijk werk

De ongewijzigde toepassing van de vierwekentermijn leidt ertoe dat in de gevallen waarin tijdelijk werk wordt aanvaard de vierwekentermijn onverkort herleeft zodra het tijdelijke dienstverband wordt beëindigd. Bijstandsgerechtigden worden hierdoor niet gestimuleerd om tijdelijk werk te accepteren. Regelmatig vloeit uit een tijdelijk dienstverband een vast arbeidscontract voort. Indiener stelt daarom voor om de vierweken-termijn te flexibiliseren in het geval van tijdelijk werk. Onder tijdelijk werk wordt niet alleen een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd verstaan, maar ook het accepteren van werk dat bijvoorbeeld door tussenkomst van een uitzendbureau wordt aanvaard.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

33 (Klein) over het in stand houden van het verschil in kostendelersnormen

Er geldt nu reeds een kostendelersnorm in de AOW. Woont een AOW gerechtigde alléén dan geldt een norm van 70%. Huwt de alleenstaande of gaat deze met een ander een

gezamenlijke huishouding voeren dan geldt een norm van 100%. Deze lijn trekt dit kabinet nu door naar alle situaties waarin mensen samenwonen, ongeacht met hoeveel personen.

Er is volgens de indiener een principiële verschil tussen een kostendelersnorm in de Wet Werk en Bijstand en een kostendelersnorm in de Algemene Ouderdomswet.

De AOW is een verplichte volksverzekering wat een minimuminkomen moet garanderen na pensioengerechtigde leeftijd. Om hier aanspraak op te kunnen maken moet iemand 50 jaar in Nederland gewoond of gewerkt hebben. Dat is een wezenlijk verschil met een bijstandsuitkering, wat een vangnet is in tijden dat mensen niet in hun eigen inkomen kunnen voorzien. Dat verschil moet tot uitdrukking komen tussen de twee kostendelersnormen uit de Bijstand en uit de AOW.

De indiener vindt verdere uitbreiding van de thans geldende kostendelersnorm in de AOW daarom onwenselijk. Dit amendement regelt dat de bestaande situatie niet verandert. Op deze wijze komt het verschil tussen beide kostendelersnormen tot uitdrukking, nu de AOW in tegenstelling tot de bijstand een volksverzekering is.

Ingetrokken.

Moties

48 (Potters en Dijkgraaf) over het maximaliseren van het verzamelinkomen uit bijstandsuitkeringen

Aangenomen. Voor: PVV, SGP, CDA, VVD en D66.

49 (Voortman) over het vergemakkelijken van de instroom van bijstandsgerechtigden

Verworpen. Voor: PVV, D66, GroenLinks, PvdD en SP.

50 (Voortman) over maatregelen waardoor niemand onder het bestaansminimum terechtkomt

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

51 → 58 (Voortman) over een plan van aanpak voor het stimuleren van zelfstandig ondernemerschap

Aangehouden.

52 (Pieter Heerma en Van Weyenberg) over het minimaliseren van de kans op ontwijking van de kostendelersnorm

Aangenomen. Voor: PVV, Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS en PvdA.

53 → 71 (Karabulut) over een verdringingstoets voor gemeenten

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

54 → 72 (Karabulut) over het respecteren van de vrijheid van sociale partners om cao-afspraken te maken

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

55 (Klein) over niet toepassen van de kostendelersnorm in geval van mantelzorg voor of door AOW-gerechtigden

Verworpen. Voor: PVV, SGP, CDA, ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

56 (De Graaf) over het kunstmatig onderscheid tussen misdragingen en ernstige misdragingen in het sanctiebeleid

Verworpen. Voor: PVV en het lid Bontes.

57 (De Graaf) over beslag laten leggen op bezittingen van de bijstandsfraudeur

Verworpen. Voor: PVV, het lid Bontes en VVD.